

Megjelent a szülőújság 2002. decemberi számában

Arra kérem most tisztelettel az Olvasókat, a Szülőket, hogy pár perc erejéig kísérjenek el gondolataimban. Próbáljunk meg együtt gondolkodni arról, hogy mit is jelent a világ számára, az ember számára a karácsony. Az ünnep külső formáit - ha eltérően is - valamennyien ismerjük. Az ünnep lényegének keresésénél Jézus szavai legyenek segítségünkre: *"Az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elveszettet."*

Mi veszett el? Pontosabban: ki veszett el? Az idézett mondat a Lukács írása szerinti evangéliumból való, abból a történetből, ahol Zákeusnak, a vámszedőnek a megtéréséről olvashatunk. Zákeus az az ember, aki elveszett, s aki most Jézus "keresése" nyomán meglett. De ki ma Zákeus? Kiről gondolhatjuk, hogy elveszett? Arról, aki azt hiszi, hogy maga rendelkezhet az életével. Aki azt hiszi, hogy ha a vámszedő asztalnál a saját zsebére is dolgozik, ha megszerzi magának a márkás autót, számítógépet, fogkrémet, mosóport, vitamintablettát stb., akkor már rendben lesz az élete. Az az ember elveszett, aki tökéletesen jónak gondolja magát, a környezetében viszont csak rosszat lát. Az az ember, aki keres, megy előre, de nem talál semmit. Az örömhír, az evangélium így hangzik: *Elveszett ember! Nem vagy végképp elveszett.* Jézus, az Emberfia - s benne Isten - megkeres Téged! Csak az a baj, hogy az emberek többsége, a paradicsomi történet Ádámjához hasonlóan fél az őt kereső Istentől, és igyekszik elbújni. Bújik sáncai, mentségei mögé, látszólagos közönyébe, vagy éppen gondjaiba. Van még egy örömhír - a menedéket kereső embernek szóló: Jézus - s benne Isten - nem ítélni jön, hanem segíteni. Jövetelének szándéka a megmentés. Életet akar adni. Örök életet is, és megújult életet is. Ebben a megújult - földi! - életben az ember nem szegényli, hogy kegyelemből él. Ellenkezőleg, hálás érte. Az Istentől kapott ajándékokkal örömteli szívvel él, mentesen minden görcsös igyekvéstől vagy aggódástól. Észreveszi Isten ajándékait a körülötte élő emberek életében is. Örömet nem rejt el, mivel most már benne is munkál megmentő szándék. Ha fájdalmai vannak - akár testiek, akár lelkiek - ahhoz fordulhat, aki legfőbb bajából már kimentette. Rabul ejtheti ugyan még őt is egyszer-egyszer a félelem, de nem tartósan, mivel tudja, hogy a legfőbb jót nem veszítheti el. Nem nyeri meg az egész világot, talán még azt sem, amit a szomszédja, de lesz reménysége. Szinte biztos, hogy karácsonykor is békessége lesz. Kívánom, hogy a Szülőknak, a családoknak már az adventjük is békességes legyen.